

Два брата.

Ние бѣхме двама брата цигане. Отидохме на дърва, набрахме, седнахме да си починемъ.

Братъ ми рече:

— Сега какво сме гладни да има една бѣла прѣбѣла погача да се наручаме!

Току рече братъ ми, не изрече, ето ти една бѣла прѣбѣла погача търколулу та при насъ.

Ручахме, наручахме се.

Братъ ми рече:

— Сега да има една бѣклица вино, да се напиемъ.

Току рече братъ ми, не изрече, ето ти една бѣклица съ вино търколулу та при насъ.

Пихме, напихме се.

Братъ ми рече:

— Ехъ, сега да има една бѣла меца да се прѣборимъ.

Току рече братъ ми, не изрече, ето ти бѣла меца търколулу та при насъ.

Азъ, като всѣки юнакъ, имамъ двѣ сърца. Едното вика «дрѣжъ», другото вика «бѣжъ» послушахъ това, що ми вика «бѣжъ» и бѣгахъ.

Върнахъ се на другия день въ гората, що да видишъ! — отъ братъ ми баремъ остало парцали, а отъ мечката — нищо!...

